

II. Danmarks ratifikation

Det må anses for ønskeligt, at Danmark ratificerer Den sjette internationale Tinoverenskomst.

For det første har Danmark deltaget i det internationale tinsamarbejde siden dets start i 1956, og der må lægges vægt på, at samarbejdet fortsætter med dansk deltagelse. Selv om det må erkendes, at de hidtidige tinaftaler ikke altid har fungeret fuldt tilfredsstillende, må det internationale tinsamarbejde betragtes som et væsentligt led i bestræbelserne på at skabe stabile forhold i den internationale råvarehandel, og det må anses for givet, at det internationale tinmarked uden tinaftalerne havde været betydelig mere ustabil. Som tinimporterende land, hvor der foretages en ikke ubetydelig genraffinering af tinaffald til rent tin, vil en øget prisstabilitet i sig selv være en fordel for Danmark, og samtidig vil overenskomsten kunne bidrage til at styrke forsyningsikkerheden.

For det andet må tinoverenskomsten tillægges betydning ikke alene for det internationale råvaresamarbejde, men også for Nord/Syd-forholdet generelt.

Overenskomsten vil ifølge sin ordlyd træde endeligt i kraft, når lande, der repræsenterer 80 pct. af henholdsvis im- og eksporten af tin, har ratificeret overenskomsten, men dette kan som følge af den amerikanske modstand ikke forventes at ville ske. Derimod vil den beslutning om midlertidigt at ville anvende overenskomsten, som blev truffet i juni 1982, blive afløst af overenskomstens midlertidige ikrafttræden i henhold til reglerne herfor, når lande repræsenterende 65 pct. af im- og eksporten har tilsluttet sig overenskomsten.

Sammen med de øvrige EF-medlemslande og Fællesskabet som sådant undertegnede Danmark under ratifikationsforbehold aftalen i april 1982 og afgav samtidig en erklæring om at ville anvende den midlertidigt, når den trådte i kraft. Et midlertidigt medlemskab baseret på en erklæring om midlertidig anvendelse kan efter overenskomsten ikke overstige 12 måneder.

Overenskomsten er åben for alle stater samt mellemstatlige organisationer med ansvar for internationale overenskomster, især råvareoverenskomster, herunder EF. Da overenskomsten er en såkaldt blandet overenskomst, hvor kompetencen er delt mellem

Fællesskabet og medlemsstaterne, vil den skulle indgås af såvel EF som af medlemsstaterne individuelt. Beslutningen herom må forventes truffet i EF's ministerråd senest i løbet af 1. halvdel af 1983. På indeværende tidspunkt er overenskomsten allerede ratificeret af bl. a. Norge og Sverige.

III. De statsfinansielle virkninger for Danmark

Ved medlemskab af Den sjette internationale Tinoverenskomst forpligter Danmark sig til at bidrage forholdsmæssigt til finansiering af oprettelse og drift af et indtil 30 000 t stort stødpudelager, til i givet fald at yde rege­ringsgarantier for lånoptagelse til finansiering af et reservelager på 20 000 t, samt til at betale en forholdsmæssig andel af administrationsudgifterne for den oprettede tinorganisation.

Udgifterne til finansiering af stødpudelageret vil blive fordelt ligeligt mellem de deltagende lande i forhold til deres andel af verdenshandelen. I modsætning til, hvad der var tilfældet under den femte tinoverenskomst, påhviler finansieringsforpligtelsen ikke alene producentlandene, men også de tinforbrugende lande. Bidragene til administrationsudgifterne vil tilsvarende blive pålagt samtlige medlemslande i forhold til antallet af stemmer i organisationen.

Størrelsen af de danske bidrag vil afhænge af, i hvilket omfang de importerende lande tilslutter sig overenskomsten, idet dog ansvaret for finansiering af stødpudelageret, så længe aftalen kun er midlertidigt i kraft, er begrænset til 125 pct. af andelen af tinforbruget blandt de lande, der deltog i FN's Tinkonference 1980. Danmarks andel er fastsat til 0,10 pct. af de 15 000 t af det normale lager, som forbrugerlandene skal finansiere (halvdelen af lageret). Omkostningerne i forbindelse med oprettelse og drift af stødpudelageret blev af formanden for Tinkonferencen anslået til 35 malaysiske ringgit (svarende til ca. 114 kr. pr. 1.6.1982) pr. kg. På grundlag heraf kan den øvre grænse for Danmarks bidrag til stødpudelageret forventes at ville være ca. 2,3 mill. kr. eller svarende til værdien af 18,75 t tin.

I finansåret 1976-77 ydede Danmark som et engangsbetrag et frivilligt bidrag på 2.760.380 kr. til stødpudelageret under Den femte internationale Tinoverenskomst. Bidraget, der blev tiltrådt af finansudvalget den 15. december 1976 (aktstykke 127), afholdtes